اخبار

بهداد سلیمی: حاضرم عذرخواهی کنم

قهرمان المپیک لندن گفت: وقتی پشتوانه ما در فدراسیون جهانی وزنه‌برداری ضعیف باشد ما را مجبور می‌کنند به هر کاری که می‌خواهند تن بدهیم. با این حال اگر عذرخواهی من به صلاح ورزش و وزنه‌برداری باشد این کار را انجام می‌دهم. بهداد سلیمی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره نامه فدراسیون جهانی وزنه‌برداری مبنی بر عذرخواهی رسمی او، انوشیروانی و فدراسیون وزنه‌برداری ایران درباره اتفاقات المپیک ریو، بیان کرد: مطیع تصمیمات فدراسیون هستم. اگر عذرخواهی من به صلاح ورزش و وزنه‌برداری ایران باشد و این کار دل مردم را شاد کند انجام می‌دهم. سلیمی در پاسخ به این پرسش که فکر نمی‌کند این عذرخواهی یعنی پذیرفتن اینکه حق با هیات ژوری بوده است، تصریح کرد: متاسفانه وقتی کرسی بین‌المللی تاثیرگذاری نداریم و پشتوانه ما در فدراسیون جهانی وزنه‌برداری نیز ضعیف باشد همین می‌شود. ما را مجبور می‌کنند به هر کاری که می‌خواهند تن بدهیم. سلیمی همچنین گفت: البته خیلی سخت است که در حق ما ظلم شود و بعد بخواهند که عذرخواهی هم کنیم. با این حال هر چه را که به صلاح ورزش و وزنه‌برداری است انجام می‌دهم و اگر نیاز باشد شخصا به مالزی بروم، این کار را خواهم کرد.

■■■

دیدار دوستانه ایران برابر عراق در دوبی

تیم‌ملی فوتبال ایران در دیداری به مصاف عراق خواهد رفت. این خبری است که رئیس فدراسیون فوتبال عراق آن را اعلام کرده است. تیم‌ملی فوتبال ایران در هفته پنجم انتخابی جام‌جهانی ۲۰۱۸ روسیه سه‌شنبه ۲۵ آبان ماه در مالزی به مصاف سوریه خواهد رفت. کارلوس کی‌روش، سرمربی تیم‌ملی فوتبال ایران قصد دارد برای آمادگی هر چه بیشتر شاگردانش برای این دیدار حساس یک دیدار دوستانه را برگزار کند. ایران پیش از این قرار بود با تایلند دیداری دوستانه داشته باشد که این دیدار به علت مرگ پادشاه تایلند لغو شد. رئیس فدراسیون فوتبال عراق در گفت‌وگویی که با سایت عراقی الموجز داشت تاکید کرد تیم‌ملی فوتبال این کشور در دیداری دوستانه در دوبی به مصاف ایران خواهد رفت.

■■■

اقدام جالب آجورلو برای حفظ سروش رفیعی

مدیرعامل باشگاه تراکتورسازی تبریز دست به اقدامی عجیب و البته جالب زد. به گزارش کاپ، این روزها مهم‌ترین بحث پیرامون باشگاه تراکتورسازی به ماندن یا رفتن سروش رفیعی، هافبک این تیم بازمی‌گردد و در حالی که مذاکرات خوبی از سوی مدیران باشگاه صورت گرفته است اما هنوز قرارداد وی تمدید نشده و بحث در این باره ادامه دارد. در همین زمینه خبر رسید که مصطفی آجورلو برای حفظ سروش دست به اقدامی جالب و البته احساسی زده است. مدیرعامل تراکتورسازی قبل از بازی تیمش برابر سایپا در جمع بازیکنان تراکتورسازی حاضر شد و خطاب به آنها در حضور خود سروش گفت: «هر کسی دوست دارد سروش در تراکتورسازی بماند کف بزند» پس از این جمله صدای کف زدن بازیکنان فضا را پر کرد و رفیعی نیز که از این اقدام شگفت‌زده و احساسی شده بود، از آجورلو و همبازیان خود تشکر کرد.

■■■

مدال مسروقه اسطوره وزنه‌برداری ایران به سوییس رسید

کمیته بین‌المللی المپیک قصد دارد مدال تاریخی و جنجالی اسطوره وزنه‌برداری ایران را در موزه خود ثبت و نگهداری کند. به گزارش مهر، کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) قصد دارد مدال نقره المپیک ۱۹۷۲ مونیخ محمد نصیری را به عنوان یکی از نمادهای ارزشمند و تاریخی کسب‌شده در طول ادوار بازی‌های المپیک را در موزه بین‌المللی خود در لوزان سوییس به یادگار نگهداری کند. برهمین اساس کمیته بین‌المللی المپیک با دعوت رسمی از علی مرادی، رئیس فدراسیون وزنه‌برداری و محمد نصیری، اسطوره سه‌مداله ایران در المپیک برای سفر به لوزان سوییس، قصد دارد طی مراسمی باشکوه از محمد نصیری تجلیل و مدال نقره المپیک ۱۹۷۲ مونیخ او را به عنوان نمادی ارزشمند به یادگار از این قهرمان سرشناس و مشهور در موزه بین‌المللی (IOC) حفظ کند. بر این اساس، علی مرادی به همراه محمد نصیری روز ۳ آبان‌ماه به مقر کمیته بین‌المللی المپیک در لوزان سوییس سفر خواهند کرد. محمد نصیری، دارنده مدال طلای المپیک ۱۹۶۸ مکزیکوسیتی، نقره المپیک ۱۹۷۲ مونیخ و برنز المپیک ۱۹۷۶ مونترال است. این مدال در سال‌های بسیار دور به سرقت رفته بود که حدود ۶ سال پیش یک فرد ایرانی آن را خارج از ایران در مزایده‌ای خریداری کرد و در نهایت چندی پیش در مراسم افتتاحیه رقابت‌های بین‌المللی جام فجر این مدال ارزشمند را پس از ۴۴ سال به محمد نصیری بازگرداند.

چگونه با مهندسی کی‌روش اینچنین ساده از سد کره گذشتیم؟

معماری یک صعود تاریخی

مهدی طاهرخانی: تاریخ‌سازی به همین راحتی نیست. در ابتدای امر هم به یک مجموعه نمی‌گویند شما در حال ورق زدن برگ درخشانی از تاریخ‌تان هستید اما وقتی چهارمین بازی تیم‌ملی فوتبال ایران مقابل کره جنوبی به پایان رسید، از همان در ورزشگاه پیر آزادی و در خنکای دلپذیر و پاییزی تهران، می‌شد بوی مسکو را استشمام کرد. بوی جام‌جهانی. بوی خوش نخستین (خوب دقت کنید به این قید زمان) صعود متوالی به بزرگ‌ترین آوردگاه جهانی. در حالت سکون چیزی به اسم رویا وجود ندارد و این چیزی نیست جز نسبت کمبودهای ما به آرزوها. در برزیل به صعود متوالی رویا نمی‌گویند، نامش انجام وظیفه است و در صورت عدم وقوعش فاجعه تمام‌عیار کشور قهوه. در آنجا با وجود ۵ قهرمانی در جام‌های جهانی، به بالا بردن ششمین جام می‌گویند رویای بسیار نزدیک و دست‌یافتنی.

■ حجم پول ربطی به صعود ندارد

این مقدمه نسبتا طولانی لازم بود تا در همین ابتدا، سطح واقعی فوتبال‌مان به مخاطب گوشزد شود. کورش و داریوش را فراموش کنید. فوتبال ربطی هم به تمدن چند هزار ساله ندارد، یک ورزش به ظاهر ساده که برای موفقیت در آن باید برنامه بلندمدت ۲۰ الی ۳۰ ساله داشت و تازه در صورت متحمل شدن این همه هزینه باورنکردنی، ضمانتی مبنی بر موفقیت قطعی وجود ندارد. نمونه دم‌دستی می‌خواهید همین کشورهای حوزه جنوبی خلیج‌فارس که شاید ۲ برابر آرژانتین هزینه می‌کنند اما اتفاق شگرفی رخ نمی‌دهد. شاید در خاورمیانه و به گفته رضا کیانیان در آن سکانس تاریخی فیلم تحسین شده «آژانس شیشه‌ای» این کشورهای گوگولی‌مگولی، کمبود نیروی کافی و استعداد زبده، دلیل اصلی این نقصان معرفی شود اما چین با جمعیت قاره‌گونه‌اش چه؟ میلیاردها دلار در یک دهه اخیر بین یک‌میلیارد و ۳۰۰ میلیون نفر هزینه کرده‌اند، دست آخر در خانه خودشان، در بهت و ناباوری به جنگ‌زده‌ترین کشور جهان می‌بازند! این را با چه فلسفه‌ای باید توجیه کرد؟ ۴ هفته از بازی‌های مقدماتی جام‌جهانی ۲۰۱۸ روسیه گذشته و چین پایین‌تر از سوریه در قعر جدول است. اینها واقعیت‌های بی‌رحم فوتبال است. قابل توجه منتقدان قسم‌خورده کارلوس کی‌روش که ماشین حساب در دست دارند و مرتب قیمت قرارداد او را محاسبه می‌کنند و نتیجه‌گیری می‌کنند؛ چوب هم بود باید با این هزینه‌ها ایران را برای اولین بار به صورت متوالی به جام‌جهانی می‌برد! آنچه در جنوب خلیج‌فارس و جدیدا در شرق آسیا رواج یافته، آینه تمام‌قدی از رابطه معکوس پول و موفقیت در کوتاه‌مدت است.

■ خدمت بزرگ کی‌روش

ایران با هدایت کارلوس کی‌روش برای چهارمین بار متوالی از سد کره جنوبی گذشت. با این پیروزی تاریخی، حالا ما به تنهایی در صدر جدولیم. اهمیت این برد در کجا بود و چرا باید از آن به‌عنوان گردنه تاریخی فوتبال ایران یاد کرد؟ ازبکستان سایه به سایه ما در حال تقلا برای نخستین صعود تاریخش به جام‌جهانی است و اگر هفته قبل در تاشکند آنها را نمی‌بردیم شاید معادله کلا به هم می‌ریخت اما اول از سد ازبک گذشتیم سپس در تهران و در یک روز بسیار خاص، با حفظ همه باید و نبایدها، کره را بردیم.

■ منتقدان سرمربی تیم ملی کاهش می‌یابند

منتقدان کی‌روش چند دسته مختلف هستند اما آن رسته‌ای که ادله‌شان به مراتب نسبت به دیگران به واقعیت نزدیک‌تر است، با پیش کشیدن کیفیت بازی ایران در حال لوث کردن این کمیت عالی هستند اما یک تفاوت بسیار اساسی این بار در تیم کی‌روش حادث شده است. ۳-۲ سال قبل در همین آزادی موفق به شکست کره جنوبی می‌شدیم اما با درخشش خیره‌کننده گلر و سپس کمی،شاید هم بیشتر از کمی شانس. به‌عنوان مثال کره با مالکیت بسیار بیشتر و خلق ۷ موقعیت گلزنی یا شاید تنها با ۲ الی ۳ حمله ما شکست می‌خورد و تمام. اما آیا این تیم ملی آنگونه بازی می‌کند؟ چه کسی می‌تواند بگوید در پیروزی ایران و کلا ۱۰ امتیاز گرفته شده تا امروز، فلان درصد شانس به مددمان آمده است؟ استراتژی کی‌روش تغییر کرده است. براحتی در هر بازی به دفعات صاحب موقعیت عالی گلزنی می‌شویم که با خست یکی از آنها را به تور حریف می‌چسبانیم اما در آن سو چه خبر است؟ ۳۶۰ دقیقه گذشته و هنوز دروازه بیرانوند باز نشده و عجیب‌تر اینکه اصلا بیرانوند کاری نبوده که انجام دهد و لقب ستاره را به یدک بکشد. فقط در توپ‌های ارسالی از جناحین با آسودگی بیرون می‌آید یک چکی به سر و صورت توپ می‌زند. منتقدان کی‌روش دیگر نمی‌توانند از شالوده تدافعی بازی ایران خرده بگیرند، چرا که ما به گونه‌ای حریفان را از جلو پرس می‌کنیم که بعد از ۳۶۰ دقیقه به جرات هیچ موقعیت جدی و قابل بیانی نصیب حریفان نشده است. همین دستاورد یعنی کی‌روش در کارش یک حرفه‌ای تمام‌عیار است.

■ تعطیلی را بی‌جهت چماق نکنیم

در مسیر تاریخ‌سازی ۴ گام بلند و استوار برداشتیم و با توجه به نوع بازی تیم ملی، می‌شود امیدوار بود سرانجام برای اولین بار در فاصله تنها ۴سال حضور در ۲ جام‌جهانی متوالی را تجربه کنیم. ثمره تعطیلات لیگ را در هماهنگی عالی بازیکنان جست‌وجو کنید، در استفاده غافلگیرکننده از ۴ ترکیب مختلف در ۴ بازی؛ در کلافه کردن آنالیزورهای حریف و رودست خوردن مربیان آنان. این بار همه چیز در دست خودمان است، نباید اجازه دهیم همانند گذشته کار به روزهای واپسین بکشد. این ثمره اعتماد درست و ۵ ساله به کارلوس کی‌روش است، مردی که شاید حقیقتا لیگ شانزدهم را با این حجم وسیع وقفه از سکه انداخته و شاید دودش در چشم تراکتور و پرسپولیس برود اما بدون شک صعود به جام‌جهانی ارزشش را دارد. کی‌روش تا امروز مثل موتور یک ساعت خوب و خوش ساخت، ثانیه به ثانیه هماهنگ عمل کرده است. می‌شود با انداختن باد به غبغب، گله کرد، مستر چرا عوض ۳ گل تنها با یک گل برنده شدی! می‌شود از کی‌روش خواست این بار در تاشکند بلندتر استخوان حریف چغر را که تنها باختش را ما رقم زدیم و از سد بقیه براحتی گذشت، خرد کنیم! چه ایرادی دارد از کی‌روش بخواهیم حالا که سال‌هاست به هیچ تیمی در آسیا نباختیم، ما را از گروه‌مان در جام‌جهانی روسیه یک مرحله بالاتر ببرد. اینها رویاپردازی نیست، بالا رفتن سطح توقع ما از تیم ملی است، تیمی که ۳ سال در رنکینگ اول آسیا جا خوش کرده و قصد از دست دادنش را هم ندارد. بله اینها حق همه منتقدان است اما اول اجازه دهید کی‌روش طبق برنامه از پیش طراحی شده برای مدت زمان بیشتری ملی‌پوشان داخلی را در اختیار داشته باشد؛ ثمره‌اش همین بالا رفتن توقع ماست و دیگر نمی‌گوییم جام‌جهانی خوب است اما هر ۸ سال به ۸ سال! کی‌روش نه تنها هوادارانش را راضی کرده بلکه بخش وسیعی از منتقدان امروزی‌اش هم ایضا اما احتمالا همان‌ها از حالا قلم را از نیام درآورده‌اند تا بعد از حذف احتمالی ایران در مرحله گروهی جام‌جهانی روسیه و عدم صعودمان به یک‌شانزدهم نهایی، به کی‌روش بگویند ما با این پول باید تا مرحله یک‌چهارم صعود می‌کردیم! باور کنید این پیش‌بینی کاملا واقعی است و دور از انتظار نیست. با بالا رفتن سطح تلاش، حرفه‌ای‌گری و هزینه‌های بجا، می‌شود تعریف «رویا» را عوض کرد.

■■ کیوسک

مارکا
چه قدرتی

اکسپرس
بازگشت هارت

کوریره
دیبالیسم

گازتا
یووه مطمئن، رم رقصان

باربد بهراد: مطابق معمول باز هم خبری از حضور رامین رضاییان در بازی با نفت تهران نبود. در خاتمه این بازی که با برتری بی‌چون و چرای قرمزها به پایان رسید برانکو صریحا عنوان کرد لج نکرده است اما شواهد چیز دیگری را بیان می‌کند. معمای ذخیره‌نشینی ۹۰ دقیقه‌ای رامین رضاییان در پرسپولیس کماکان حل نشده باقی مانده است. آماده‌ترین دفاع راست فوتبال ایران که جایگاه ثابت و تضمین‌شده‌ای در ترکیب تیم‌ملی فوتبال ایران دارد و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد یکی از ۱۱ بازیکن ثابت ما در جام‌جهانی خواهد بود (در صورت صعود) هیچ جایی نه در ترکیب اصلی پرسپولیس دارد و نه جزو گزینه‌های تعویضی این تیم است. مشکل بزرگ دقیقا از روزی شروع شد که مدیریت تیم برخلاف نظر برانکو اصرار به جذب رضاییان داشت و در این بین عنصر ارزشمندی مثل ساسان انصاری را از دست دادند و حالا ساسان ستاره اصلی فولاد است و توانسته تیم سعداوی را از انتهای جدول جدا کند. طاهری توانست نظر برانکو را برای حضور رامین جلب کند اما تصور نمی‌کرد سرمربی تیم اینچنین روی بازی ندادن رضاییان روی دور لجبازی بیفتد. رامین تجربه یک فصل درخشان با همین برانکو و پرسپولیس را دارد و از این رو گزینه عدم هماهنگی با سایر بازیکنان تنها یک بهانه است و بس. از سوی دیگر نمایش تحسین‌برانگیز رامین در تیم‌ملی نشان می‌دهد باز هم برخلاف نظر برانکو او کاملا آماده است حتی سرحال‌تر از حسین ماهینی که شاید رنگ دعوت به تیم‌ملی را هم نبیند و حضور ثابت در ترکیب و درخشیدن که دیگر جای خود. اما ۲ نکته مهم در این بین وجود دارد؛ نخست اینکه پرسپولیس خوب نتیجه گرفته و مهم‌تر از آن حسین ماهینی در کارهای تدافعی کاملا راضی‌کننده ظاهر شده است. اما با این وجود شاید در طول یک بازی ماهینی روی هم رفته ۲ بار هم نتواند نفوذ کند و در حملات تیمش نقش ویژه داشته باشد. برانکو در خاتمه بازی نفت مدعی شد چون ماهینی آماده است جایی برای رضاییان نیست. اما سوال این است، آیا این بازیکن حتی نمی‌تواند به جای محرمی به عنوان بازیکن ذخیره پا به میدان بگذارد؟ بدون شک اگر پای لجبازی در میان نبود و برانکو قصد احترام به این بازیکن را داشت دست‌کم در هر بازی ۲۰ دقیقه می‌توانست او را در پست دفاع راست یا هافبک راست به میدان بیاورد. همانطور که به محرمی میدان داده و فعلا ثمره‌ای هم از این میدان دادن ندیده است.

برانکو حتی گزینه جا به جایی را هم در اختیار دارد. محسن ربیع‌خواه که به‌رغم ۸ هفته حضور ثابت در ترکیب پرسپولیس نتوانسته نمایش حتی متوسط از خودش ارائه دهد باید در هر صورت در ترکیب باشد اما برانکو حتی راضی نیست حسین ماهینی را به پست دفاع چپ منتقل کند تا جا برای حضور بهترین و آماده‌ترین دفاع راست حال حاضر فوتبال ایران باز شود. اینها همه راهکارهایی است که برانکو در دست دارد اما با لجاجت تمام تن به هیچ یک نمی‌دهد و حتی شهامتش را هم ندارد صریحا به خبرنگاران واقعیت را بگوید. شاید بهترین راهکار خروج رضاییان در نیم‌فصل از جمع قرمزپوشان باشد بازیکنی که توانسته نظر کی روش سخت‌پسند را اینچنین جلب کند، قطعا به خاطر مسائل فنی و فوتبالی در پرسپولیس ذخیره نیست. پس بهتر است عوض مشاهده یک فیلم تکراری از برانکو در سالن کنفرانس خبری مبنی بر لج نکردن و همچنین خنده‌های مصنوعی دفاع راست تیم‌ملی و راضی نشان دادن خویشتن به این مهره‌سوزی، مدیریت پرسپولیس این لطف را به برانکو و رضاییان کند.

برخلاف آنچه برانکو مدعی می‌شود

رگه‌های واضح لجبازی با رضاییان

یادداشت

دوران جدید چلسی با کونته و دفاع ۳ نفره

نسخه ایتالیایی

آدام بیت: جمعه در کنفرانس مطبوعاتی قبل از بازی چلسی - لسترسیتی، آنتونیو کونته در واکنش به این سوال که آیا شغلش در خطر است یا نه، خندید اما نمایش چلسی کونته در پیروزی ۳ بر صفر مقابل لستر، جوابی حتی محکم‌تر هم بود؛ پیروزی‌ای که در جای جایش امضای مربی سابق ایتالیا و یوونتوس دیده می‌شد. کونته با وجود هیجان بالایش کنار خط، در ساختن تیم جدیدش صبر و تحمل زیادی به خرج داد و قدم به قدم به بررسی بازیکنانش پرداخت. او در ابتدا از همان سیستم سابق چلسی، یعنی ۱-۳-۲-۴ استفاده کرد اما بعد از شکست مقابل لیورپول و آرسنال، ضعف‌های آشنای این سیستم برای آبی‌های لندن یک بار دیگر آشکار شد و کونته را مجبور به ایجاد تغییری اساسی کرد.

رو آوردن به استفاده از ۳ مدافع مرکزی در سیستم ۳-۴-۳ فعلا با ۲ پیروزی پیاپی موفقیت‌آمیز بوده است. نکته جالب در این سیستم نداشتن مهره‌های لزوما تخصصی در چلسی برای اجرایش است. گری کیهیل تقریبا تمام فوتبالش را به عنوان مدافع مرکزی سمت راست در سیستم ۴ دفاعه بازی کرده و حالا باید در سیستم ۳ دفاعه نقش مدافع چپ را بازی کند. سزار آزپیلیکوئتا هم با وجود راست پا بودن چند سالی است به پست فول‌بک چپ در چلسی عادت کرده اما حالا باید در سمت راست داوید لوئیز در خط دفاعی ۳ نفره تیم کونته بازی کند. نکته مهم دیگر نیمکت‌نشینی سسک فابرگاس برای بازی دادن به ویکتور موزز است. برای کونته نام‌ها اهمیتی ندارند، او باید راه‌حلی برای مشکلات تیمش پیدا می‌کرد. خود کونته از این شرایط به عنوان «تغییری بزرگ در رویکرد تاکتیکی» یاد کرده و از لزوم «پیدا کردن فشردگی در خط دفاعی بسیار بالا» حرف زده است: «این سیستمی است که به تیم می‌خورد. مربی باید بازیکنانش را بررسی و سیستمی مناسب برای‌شان پیدا کند. کار ما مثل خیاط‌هاست». حالا به نظر می‌رسد کت و شلواری که کونته برای تیمش دوخته به قامت چلسی می‌خورد. بازی کردن با خط دفاعی بالا چیزی نیست که چلسی خیلی به آن عادت داشته باشد، بویژه مقابل تیمی با مهاجمان سریع مثل جیمی واردی و احمد موسا. موفقیت در انجام این طرح بازی، نشان از جواب دادن تمرینات کونته و بازیکنانش داشت، بازیکنانی که با اینکه هنوز برخی از آنها خودشان را با رژیم جدید تطبیق نداده‌اند اما برخی دیگر آزادی بیشتری پیدا کرده‌اند. لوئیز حالا با داشتن پوشش در ۲ سویش می‌تواند بیش از پیش خودش را با توپ نشان دهد. انرژی آنگولو کانته در پست جدیدش مورد استفاده بهتری قرار گرفته و مهم‌تر از همه ادن آزارد که دیگر لازم نیست بار دفاعی سنگینی به دوش بکشد بیش از هر زمان دیگر آزاد شده و می‌تواند حواسش را روی بعد هجومی و نزدیک‌تر شدن به باکس حریف متمرکز کند. اما ستون کار کردن این سیستم جدید داشتن دو وینگ‌بک است، نقشی که موزز و مارکوس آلونسو بازی می‌کنند. هر دو بازیکن مقابل لستر نمایشی چشمگیر داشتند. موزز گل سوم تیمش را روی پاس ناتانیل چالوبا زد و آلونسو بیشتر از هر بازیکنی در زمین دوید (۱۲/۸ کیلومتر) و استارت زد (۷۴). آلونسوی چپ‌پا در سیستم ۳-۴-۳ چلسی با توجه به متمایل شدن آزارد به مرکز زمین، فضای زیادی در بال چپ برای نفوذ کردن پیدا می‌کند و می‌تواند در آینده چلسی بدل به یکی از کلیدی‌ترین مهره‌ها شود. آلونسو، موزز و چالوبا، هیچکدام منجی‌های معمول استمفوردبریج به حساب نمی‌آیند اما با توجه به بازی رسیدن به روبن لوفتس، چیک و اولا آینا، دیگر جوانان چلسی مقابل لستر، کونته نشان داده طرح و برنامه‌های زیادی برای بازسازی تیمش دارد؛ پروژه‌ای که شاید برای به نتیجه رساندنش خودش بهترین گزینه باشد.

لالیگا

بارسلونا جانشین بوسکتس را پیدا کرد

باشگاه بارسلونا بازیکن جایگزین هافبک دفاعی‌اش را یافت. باشگاه بارسلونا قصد دارد با خرید استیون انزونزی، هافبک سویا در فصل نقل و انتقالات زمستانی، او را در درازمدت جانشین سرخیو بوسکتس، هافبک دفاعی مطرح تیم کند. انزونزی در ابتدای دوران مربیگری سامپائولی آرژانتینی در سویا به نیمکت ذخیره‌ها تبعید شد و هنوز با این مربی رابطه خوبی ندارد اما باشگاه سویا اعلام کرده حاضر به فروش او نیست. در این شرایط باشگاه بارسلونا حاضر به پرداخت ۳۵ میلیون پوند شد تا بلکه در چند ماه آینده سویا را وادار به فروش انزونزی کند.